

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ
عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا (٢٣))

فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ:

« الْوَالِدُ أَوْسَطُ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ، فَإِنْ شِئْتَ فَاصْبِرْ ذَلِكَ الْبَابُ أَوْ احْفَظْهُ.»

Muhterem Kardeşlerim!

Allah'ın yaratmış olduğu en şerefli mahluk olan insan, dünyaya âciz bir şekilde gelmektedir. Rabbimizin şefkat ve merhamet duygularıyla donattığı anne ve babalar, her türlü yardıma muhtaç olarak kendilerine bahşedilen evlatlarını binbir zahmetle büyütürler. Yavrularına kol kanat gererek gecelerini gündüzlerine katarlar, rızıklarını helal yoldan kazanmak için büyük zahmetlere katlanırlar. Elbette ebeveynlerin evlatlarına karşı sahip olduğu şefkat ve merhametin kaynağı Yüce Rabbimizdir. Onun Rahmân ve Rahîm isimleri anne ve babaların üzerinde tecelli etmektedir. Bunun için Cenâb-ı Hakk'a sonsuz hamdüsena olsun.

Kıymetli Müslümanlar!

Bir mümin için vefa duygusu en önemli ahlaki değerlerdendir. Vefa duymak, en kısa ve öz anlamıyla kıymet bilmektir. Bu duygumuzun ilk sırada gelen muhatabı şüphesiz ki bizi yoktan var eden Mevla'mızdır. Sonrasında ise ebedî önderimiz olan ve bizler için kıyamete kadar en güzel örneklik teşkil eden Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)'dir. Allah ve Resülü'nden sonra vefa duyulmaya en layık varlıklar anne ve babalarımızdır. Fakat ne yazık ki çağımızda bireyselciliğin ve bencilliğin artmasıyla birlikte evlatların velilerine karşı vefa duygusu da zedelenebilmektedir. Ana ve babasının korunaklı kanatları altından uçtuktan sonra, insanlar kendilerini en âciz hâlinde koruyup kollamış olan ebeveynlerini unutabilmekte ve onları yaşlılıklarında yalnızlığa terk edebilmektedirler. Hâlbuki Peygamberimiz (s.a.v.) "Anne ve babasına veya onlardan sadece birine yaşlılık günlerinde yetişip de cennete

giremeyen kimse perişan olsun, perişan olsun, perişan olsun!"¹ diye buyurmuştur.

Aziz Müminler!

İnsanlığın kurtuluşuna vesile olması gayesiyle indirilmiş olan dinimiz İslam'da, anne ve baba hakkı en önemli haklardan birisi olarak kabul edilmiştir. Kur'ân-ı Kerîm'de "Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine 'Öf!' bile deme, onları azarlama, ikisine de güzel söz söyle."² diye emir buyurulmuştur. Onlara iyi davranmak, onları incitmemek ve öf bile dememek dinimizin bize apaçık bir emridir. Anne ve babalarımıza saygı göstermeli, maddi ve manevi anlamda sahip çıkmalı, rızalarını almalı, kötü söz söylememeli, öldüklerinde hayırla anmalı ve dua etmeliyiz. Resûlullah (s.a.v.) "Anne baba, kişinin cennete girmesine vesile olacak ana kapılardan birisidir. Bu kapıdan girme fırsatını kaybetmek ya da değerlendirmek artık senin arzuna kalmış!"³ diye buyurarak, Allah'ın bize yönelik rızasının anne ve babalarımıza yönelik müspet davranışlarımızdan geçtiğini vurgulamıştır.

Değerli Cemaat!

Anne babalarımızdan iyilik ve ihsanımızı, bir çift tatlı sözümüzü ve güler yüzümüzü, saygı ve hoşgörümüzü esirgemeyelim. Onların kıymetli gönüllerini yapma ve hayır dualarını alma gayretinde olalım. Bu duaları dünyada nimetimiz, ahirette ise kurtuluş vesilemiz olarak görelim. Bir adam Peygamberimiz (s.a.v.)'e gelerek, "Amellerin en üstünü hangisidir?" diye sorunca Efendimiz (s.a.v.) şöyle cevap vermiştir: "Vaktinde kılınan namaz ve anne babaya iyilik etmektir. Sonra da Allah yolunda cihat etmek gelir."⁴

Hak Teâlâ bizleri anne ve babasına iyiliklerde bulunan ve bu vesileyle Allah'ın rızasını kazanan kullarından eylesin. Amin!

¹ Müslim, Birr 9, 10

² İsrâ suresi, 17:23

³ Tirmizî, Birr, 3

⁴ Buhârî, Tevhîd, 48.